

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica številka 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Telefon številka 118.

Belgrajska garnizija zapustila mesto. — Pričakuje se intervencija. — Ministrski sveti na Dunaju, Petrogradu in Belgradu v permanenti. — Kronski svet v Petrogradu.

Utemeljevanje avstrijske note.

Svojo noto Srbiji utemeljuje avstrijska vlada na sledeči način:

Dne 31. marca 1909 je podal kraljevsko srbski poslanik na dunajskem dvoru v imenu svoje vlade sledečo izjavo: »Srbija pripozna, da ni bila z v Bosni ustvarjenim dejanskim stanom v svojih pravicah nič prizadeta in da se bo temu odgovorno prilagodila sklepom, ki jih bodo ukrenile velesile z ozirom na člen 25 berlinske pogodbe. Ko sledi Srbija nasvetom velesil, se obenem zavezuje, da odloži svoje protestno in odprno vedenje, katero je zavzemala glede aneksijske od preteklega oktobra in se zavezuje dalje tudi, da spremeni smer svoje sedanje politike napram Avstro-Ogrski in hoče živeti z njo v znanprej v sosedu prijaznih odnosih.«

Zgodovina zadnjih let pa in posebno žalostni dogodki dne 28. so dokazali v Srbiji obstoj subverzivnega gibanja, ki ima namen, da odloči od Avstro-Ogrske monarhije gotove dele njenega ozemlja. To gibanje, ki se je pojavilo pred očmi srbske vlade, se je izražalo pozneje onstran ozemlja kraljevine z akti terorizma, s celo vrsto atentatov in umorov. Kraljeva srbska vlada ni samo daleč opustila izvršitev formalnih obvez izjave z dne 31. marca 1909, marveč ni tudi prav nič storila, da bi zadušila to gibanje. Trpela je hudodelsko početje različnih proti monarhiji naperjenih društev in zvez, razbrzdano pisanje listov, poveličevanje povzročiteljev atentatov, udeležbo častnikov in uradnikov pri subverzivnem gibanju, trpela je nezdravo propagando pri javnem poduku in trpela je končno vse manifestacije, ki so lahko zapeljivale srbski narod k sovraštvu proti monarhiji in k zanikanju njenih naprav. Ta strpljivost, ki jo je zakrivila kraljevska srbska vlada, je trajala še v onem momentu, v katerem so pokazali dogodki 28. jun. celemu svetu strašne posledice take strpljivosti. Iz izpovedi in iz priznanj hudodelskih pozročiteljev atentata dne 28. junija je razvidno, da je bil zamišljen umor v Sarajevu in Belgradu, da so dobili morilci orožje in bombe, s katerimi so bili oboroženi od srbskih častnikov in uradnikov, ki

pripadajo »Narod. Odbrani« in da se je izvršil prevoz hudodelcev in njihovih orožij v Bosno od vodilnih srbskih obmejnih organov. Navedeni uspehi preiskave ne puste c. in kr. vladi, da bi se nadalje ostala na stališču prizanesljivosti, katero stališče je zavzemala do sedaj skozi leta napram temu početju, ki je imelo središče v Belgradu in ki se je prenašalo na ozemlje monarhije. Ti uspehi nalagajo tem več c. in kr. vladi dolžnost, da napravi konec početju, ki tvori stalno ogroženje miru v monarhiji.

Da doseže ta svoj namen, je c. in kr. vlada prisiljena, da zahteva od srbske vlade oficijelno zagotovilo, da obsoja proti Avstro-Ogrski naperjeno propagando, to se pravi, vsa stremiljenja, ki imajo končni namen, odstraniti od monarhije ozemlja, ki spadajo njej in da se zaveže, da bo zatrla to hudodelsko in teroristično propagando z vsemi sredstvi. Da se da tej zavezi svečan značaj bo kraljevska srbska vlada na prvi strani svojega oficijelnega organa z dne 26.13. julija priobčila sledečo izjavo:

»Kraljevska srbska vlada obsoja proti Avstriji naperjeno propagando, to se pravi, celokupnost vseh stremiljenj, kojih zadnji cilj je, da se iztrga Avstro-Ogrski ozemlja, ki ji pripadajo in obžaluje odkritosrčno grozovite posledice zločinskih dejanj Kraljevske srbske vlade obžaluje, da so se predimenovalne propagande udeležili srbski oficirji in uradniki in s tem ogroževali »hatejske« odnose, glede katerih je kraljevska vlada v svoji izjavi z dne 31. marca 1909 slovesno obljubila, da jih bo gojila. Kraljevska vlada, ki odklanja in zavrača vsako misel ali vsak poizkus vsakega vmešavanja v usodo prebivalcev bodisi kateregakoli dela avstro-ogrške monarhije, smatra za svojo dolžnost, da oficirje, uradnike in celokupno prebivalstvo kraljevstva izrecno opozori, da bo v bodoče z največjo strogošću postopala proti onim osebam, ki bi zakriville kako slično dejanje, dejanja, kojim bo skušala priti v okoliščini, in se prizadevala, zatreti jih z vsem prizadevanjem.

Ta izjava se istočasno naznani kraljevski armadi z dnevnim poveljem Njegovega Veličanstva kralja in se priobči tudi v oficijalnem organu armade. Kraljevska srbska vlada se dalje zavezuje, da izpolni onih deset točk, ki smo jih včeraj navedli med brzojavkami. K temu je prideljana sledeča

Priloga.

Kazenska preiskava proti Gavrilu Principu in tovarišem, zaradi 28. junija izvršenega zavrtnega umora, odnosno sokrivde umora, ki se vodi pri sarajevskih sodiščih, je dognala dosedaj sledeče:

1. Načrt, umoriti nadvojvodo Franca Ferdinanda, za časa njegovega bivanja v Sarajevu, so skovali v Belgradu Gavrilu Principu, Nedeljko Čabrinović, neki Milan Ciganović in Trifko Grabeš s pomočjo majorja Voje Tankosića.

2. Šest bomb in štiri browning pištole z municijo, katerih so se poslužili hudodelci kot orodja za svoj načrt, sta preskrbela in izročila Principu, Čabrinoviću in Grabešu v Belgradu neki Milan Ciganović in major Voja Tankosić.

3. Bombe so ročne granate, ki so iz orožarne srbske armade v Kragujevcu.

4. Da se zagotovi uspeh atentata, je poučil Ciganović Principa, Čabrinovića in Grabeša o ravnanju z granatami in jim je pokazal v nekem gozdu pri strelišču v Topčiderju, kako se strelja z browning pištolami.

5. Da je bil Principu, Čabrinoviću in Grabešu omogočen prehod čez bosensko-hercegovinsko mejo in omogočeno vtihotapljenje njihovih orožij, je Ciganović organiziral čisto tajen prevoznik sistem. Prehod zločincev z vsem orožjem v Bosno in Hercegovino, so izvedli obmejni stotniki iz Sabca (Rade Popović) in

Loznice, kakor tudi carinski organ Radivoj Orbić iz Loznice s pomočjo več drugih oseb.

Ta nota je dalekosežnega in zgodovinskega pomena, zato jo prinašamo v celoti. Vse drugo je odvisno od današnjega odgovora.

Slovenska zemlja.

IDRIJA.

Slavnost tridesetletnice Delavskega bralnega društva v Idriji. Opozorjamo idrijsko občinstvo, da se nedeljski ljudski koncert in veselica vršita ob vsakem vremenu. Veselčni prostor je pod streho in se slabega vremena ni vstrašiti. Kdor v Idriji narodno čuti in misli, pojde v soboto in nedeljo na slavnostne priredbe za prosveto zaslužnega Del. bralnega društva!

ZAGORJE OB SAVI.

Telovadno društvo Sokol v Zagorju ob Savi priredi v nedeljo dne 26. julija 1914 javno telovadbo z ljudsko veselico na vrtu poleg »Sokol-skega doma«. Spored: Začetek javne telovadbe ob 3. uri popoldne: a) proste vaje članov, b) deški naraščaj, c) gojenec, d) orodna telovadba, e) skupine telovadcev in naraščaja. Po telovadbi ljudska veselica in veliki srečolov s krasnimi dobitki. Pri prireditvi svira sl. zagorska rudniška godba. Vstopnina 40 vin. za osebo. Prireditve se vrši ob vsakem vremenu. Odbor.

JESENICE.

Več oseb, ki je doigralo svojo politično vlogo, se zbira po raznih gostilnah. Imajo važne seje; obiranje in obrekovanje. Smujejo svojo stranko. Po naše naj bi se imenovala ta stranka: smrad značajev.

Črna megla se spušča nad Jeseniško šolo, zavod napredka in znanstva. Stebri tega se majejo in luč izobrazbe temneva. In vzrok? Skle-da leče!

Uganka. Sluga nositelja nemškega gibanja, bacek razupitega klerikalnega rogovileža, gromovnik narodno-napredne stranke, vse to biti, kako je to mogoče? Prav lahko. Vprašajte Jeseničane, pa vam povedo.

Jeseniški avtor pamfleta »Čukarska vzgoja« je pozabil na svoje sramotno delo in se prerad hlina ljudem, ki jih je takrat tako nesramno obdelal. Naj se jim razodene, hianvece.

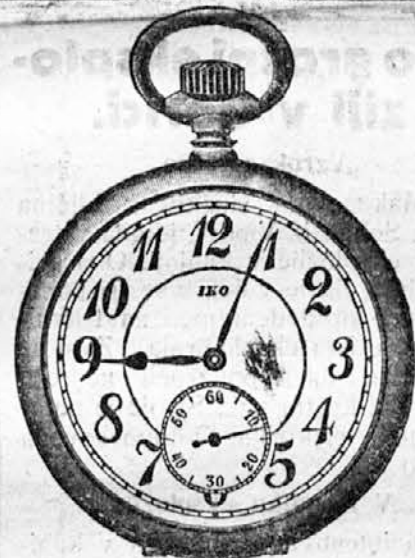
Župana Čebulja so vrgli med staro šaro. Zvest in delaven kuža je bil ta mož klerikalni stranki. Ščuvala ga je nad nasprotnike, kar je vilo dobro ubogal. Radi klerikalcev, se je zadel oz. zabredel v gmotne težkoče, radi njih je sedel v brzoni, radi njih si je na neprestanih agitacijah nakopal bolezen in v največji krizi so ga pahili v blato. Taki so, spoznali jih bodo tudi drugi petolizniki, ki niso vredni, da bi Čebulju čevlji odvezali.

Naš novi gospod župnik je miren in priazen gospod. S svojo ljubeznivostjo vidno obsoja politiko svojih sbrorilih sobratov, ki so s svojimi zdražbami dosegli sramotne odnose v stranki. Zdi se nam, da je njegova politika za naš kraj najbolj primerna. Da bi le ne poslušal svojih vročerknih svetovalcev — hujskačev!

Pevsko društvo »Sava« in tamburaško društvo sta se povzpeli na precejšnje stopnje.

O jeseniških društvih pa pozneje. Siba.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Zahtevajte novi povečani cenik zastoj in poštne prosto.

! Ne pustite se premotiti !

Samo Mestni trg številka 25.

Kupite po nizki ceni in dobro pri svetovno-znani solidni tvrdki

H. Suttner, Ljubljana številka 6.

Lastna protok. tovarna ur v Svici.

Tvrdka H. SUTTNER nima nobene podružnice v Ljubljani in ne drugje.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Visoka pesem ljubezni.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalje.)

»Vraga,« je pomislil, »nič se ni zgodilo. Sama sreča, da mu prinašam tolažilne besede najine dobre Hugete!«

Poklical je sina v stran in mu naznanil, da čaka v obližju dvorca kakih dvajset rokovnjačev, pripravljanih spremiti maršala, ne da bi on sploh vedel za to.

Nato je dal maršal znamenje za odhod.

Domenjeno je bilo, da skaze sled radovednežem in vohunom s tem, da zapuste Pariz skozi vrata Sv. Antona, potem pa zavijejo na levo, tako da pridejo na cesto, ki drži v Monmoransi.

Lujza in njena mati sta sedli v kočijo, ki so jo skrbno zaklenili.

Maršal se je postavil k desnim vratcem, vitez k levim, stari Pardajan je zajahal na čelo, zadaj pa je sledila dvanaajstotica jezdecev maršalove hiše.

Takšna oborožena spremstva niso bila Parizanom nič redkega v tistih nevarnih časih; zato se tudi za

naše ni zmenila živa duša, in kočija je dospela ob sedmih do vrat sv. Antona.

»Rešeni smo!« je pomislil stari Pardajan.

»Zaprta!« se je začul tisti hip osoren glas od stražnice.

In pristopil je oficir, ki je zapovedoval posadki.

»Kaj pa je?« je vprašal maršal in prebledel.

»Oficir ga je spoznal takoj in se poklonil, rekoč:

»Svetlost, v svoje veliko obžalovanje sem vam primoran zabraniti izhod.«

»Kaj mislite, gospod! Ob tej uri so vrata vendar še odprta!«

»Oprostite, svetlost, zaprta so; pogledajte, mostič je dvignjen.«

Maršal se je sklonil, pogledal pod obok in videl v resnici, da je mostič dvignjen in da ni moč priti na drugo stran, razen, če ga spusti oficir radovoljno.

»Ta vrata so torej zaprta,« je dejal, »toda ostala...«

»Vsa pariška vrata so zaprta, svetlost.«

»Kdaj pa bodo odprta jutri?«

»Jutri ne bodo odprta, svetlost; niti jutri, niti prihodnje dni...«

»Ampak,« je vzkliknil maršal bolj v skrbeh, nego okorčen, »to je vendar tiranija!«

»Kraljev ukaz je, svetlost!«

»Lepa reč! Tak zdaj ni moč niti noter, niti ven! Po čemu pa jim je Pariz, če ga zapirajo?...«

»Oprostite, svetlost: lahko je priti noter kakor ven. Nikomur ne branimo v mesto. Kdor pa ga hoče zapustiti, mu ni treba drugega, kakor da si preskrbi prosto odhodnico pri gospodu velikemu profesorju, ki stanuje tik poleg Bastilje. In če želi vaša svetlost...«

»Ni treba,« je dejal maršal.

Ukazal je obrniti.

»Kraljev ukaz!« je zamrmral.

»Izborno. Toda proti komu je naperjen ta ukaz? Proti meni? Ali je mogoče?...«

Takoj se je spomnil številnih hugenotov, ki so bili dospeli v Pariz z Ivano Albreško, kraljem Henrikom Navarskim in admiralom Kolijškim.

Dogodljaj je bil pomemben.

V obče pa je bil Franc Monmoranski vendar še prepričan, da gre za policijsko mero, ukrenjeno proti hugenotom.

Med tem je drdrala kočija zopet proti Monmoranskiemu dvorcu. Stari Pardajan pa je bil razjahal in izročil konja enemu izmed jezdecev maršalovega spremstva, naj ga vodi.

Hotel je vedeti natanko, pri čem da je, in se je namenil izprašati oficirja.

Pet minut še ni bilo minilo po maršalovem povratku; stari je ravno tuhtal, kakšno bajko bi si izmislil, da razveže oficirju jezik, ko je videl, da odhaja eden izmed stražnih vojakov po ulici Sv. Antona.

Sledil mu je, misleč si, da bo lažje izvabiti kaj temu prostaku.

Pridružil se mu je torej.

»Vročje je, vročje,« je dejal, da bi zapletel razgovor.

»Vročje, vročje,« je rekel vojak.

»Steklenica svežega vina bi se nama prilegla.«

»Prilegla, prilegla, gospod vitez.«

»Pa bi jo pili z mano na kraljevo zdravje.«

»Pil, pil, bogme da.«

»No, stopiva v to krčmo...«

»Zdaj že ne.«

»Zakaj ne zdaj, ko sva pa zdaj željna?«

Vojak je v prvem hipu kar zazijal nad jasnostjo tega razloga. Toda premagal se je in dejal:

»Zato, ker imam opraviti naročilo.«

»Kje neki?«

Vojak je pogledal radovednega izpraševalca z očividno nezaupnostjo. Ta hip pa se je ustavilo Pardajnovi oko na papirju, ki si ga je bil mož zataknil za jopič.

»Poslušajte, gospod, kaj vas pa briga to?« je povzel vojak.

»Prav nič me ne briga. Toda če vas vodi vaš opravke predaleč, potem seveda...«

»Kajpak, kajpak! Veste, proti Tanplu grem.«

»V jetnišnico?«

»Ne. Samo v bližino.«

Pardajan se je zdrznil. Stopal je venomer ob vojakovi strani, premleval v sebi misel, ki se mu je bila porodila v možganih.

»Tovariš,« je rekel zdajci, »ali hočete, da vam povem? Vi nesete pismo v Memski dvorec.«

»Kako veste to?« je vzkliknil vojak osuplo.

»Le pogledajte, saj vam gleda pismo iz za jopiča; vsak hip mora pasti na tla.«

To reki je prijel Pardajan s palcem in kazalcem za vogal pisma in ga potegnil malo dalje ven. Naglo je preletel naslov s pogledom. Glasil se je takole:

»Gospodu maršalu Danvilskemu, v njegovem dvorcu.«

Pardajan je pogledal okrog sebe. Bila sta v ulici Sv. Antona, polni pasantov. Iz razdalje kakih dvajsetih korakov se je bližala stražna patrulja na konjih. Nemogoče je bilo, polastiti se pisma in zbežati z njim. Pustil ga je torej vojak. Opazil pa je bil, da je zapečateno jako površno — znak, da se je piscu zelo mudilo.

Šla sta dalje, Pardajan s trdnim namenom, ne izpustiti več svojega moža, vojak pa od minute do minute nezaupnejši.

»Oprostite, gospod plemič,« je povzel nenadoma, »to pismo mora biti oddano čim najhitreje, teči moram. Z Bogom torej, in hvala lepa.«

To reki, se je spustil vojak v tek.

Toda imel je posla z večjim trimoglavcem, nego je bil sam: Pardajan je stekel tudi.

»Tovariš,« je dejal, »ali hočete zasluziti sto liver?«

Štajersko.

Sokol v Šoštanju. Radi nepričakovanih nastalih razmer — smo javno telovadbo in veselico, določeno na 26. julija 1914, preložili na poznejši čas.

Slovenskih veleizdajalcev iščejo. Stotine od države plačanih špijonov išče med nami »vleizdajalcev«. Ti ljudje love nedolžne žrtve, ker pravih med nami najti ne morejo. Nikdar pa se še ni slišalo, da bi špijoni šli v nemško družbo poslušati, koder bi imeli gotovo povoda tudi res najti državi nevarne elemente. V Mariboru, Ptuj, Celju, Laškem trgu, Slovenski Bistrici itd., kar mrgoli nemških veleizdajalcev, ampak oni so svobodni in smejo delati, kar hočejo. In vendar bi bilo dobro, da bi pristojna c. kr. državna pravdnikstva prav pošteno posegla enkrat tudi v razna nemška gnezda in tam najprej red napravila.

Mariborski klerikalci dajejo nemščurjem potuho. Gg. krog mariborske »Straže« in »Slov. Gospodarja« je ravno tako kot ostali mariborski javnosti znano, kaj je dejal uradnik juž. železnice Kolb jutraj 29. junija v restavraciji juž. železnice. Seveda, tle »narodni« gospodje molče kot zid, saj gre za Nemca. Ko bi pa šlo za naprednega Slovenca, bi pa takoj alarmirali nebo in peklo. Si bomo tole dobro zapomnili za prihodnjost. Takile ljudje bi se pritoževali, da se jim očita — narodna neznanost!

Infamije nemških uradnikov na glavnem kolodvoru juž. železnice v Mariboru. »Jugoslovanski Zvezničar« piše sledeče: »Pobalinski čin uslužbenca brzojav. urada v Mariboru, glavnim kolodvor. V času od 5. do 12. t. m. je neki nadutež v brzojavnem uradu v Mariboru, glavnim kolodvoru, nalepil na škatlo slovenskega uradnika, ki jo je ta tam shranil iz nemškega časopisa izrezani sliki umorjenega prestolonaslednika in njegov soproge ter ti sliki z rdečim in višnjevim svincenim obročem; tako, da je slika izgledala kakor bi bila s trobojnico obrobjena. Gospode na glavnem kolodvoru resno opominjamo, naj strune nikar preveč ne napenjajo, sicer bi znala počiti. Imamo takih in podobnih izvijanj dovolj! Naj se gospodje ne zanašajo, da jih bodo morda rešili njim naklonjeni predpostavljani, a la načelnikov namestnik, ki se nam ne more niti v službi obvladati, da ne bi žalil svojih slovenskih uslužbencev. Garantiramo vam, da bodete s svojim hujšakom in izživljanjem naših tovarišev, ki vam nič nečejo, v najkrajšem času z lepa ali z grda prenehali. Odslej naprej namreč ne bomo več molčali, ampak vsako tako pobalinstvo objavili, da bo izvedela tudi javnost, kako kolegijsnost prakticirate in koliko je verjeti vašim ostudnim izbruhom proti nam po nemških časopisih. Gradi se je tekot let, ko smo vse mirno prenašali, nabralo toliko, da se bodo dala ž njim zamašiti usta, tudi izdajalce iščete raje v svoji sredi, kjer jih najдете dovolj, pri nas jih iščete zaman. Če jih sami ne najдете, vam jih mi lahko pomagamo poiskati! Nam se močno dozdeva, da bi tega falota ne bilo težko najti.

Maribor. (Pokop vojaka.) Dne 23. t. m. so pokopali onega Bošnjaka, ki je pred enim tednom padel pri pionirskih vajah v Dravo in utonil. Izylekli so ga šele blizu Ptuj. Pogreb je vodil vojaški hodža.

Maribor. (Vihar.) Dne 23. t. m. je divjal preko Maribora v opoldanskih urah močan vihar s ploho. Silna sapa je po nasadih drevju in vinogradih napravila precej škode. Vse skupaj je k sreči trajalo samo četrt ure.

Nevaren goluf na potovanju. Pri dunajskem poštnem uradu 40 je vložil neki neznanec na ime Fran Latta, oficijant iz Tropolave, t. č. na Dunaju, 3. okraj, Hauptstraße št. 71, 2 K na pošt. hranil. knjigo in ta znesek na 200 K ponaredil. Na Koroškem je pri več pošt. uradih kratkim potom dvignil po 40 K. Sumijo, da ima več ponarejenih knjižic in, da bo tudi semkaj na Štajersko prišel.

Zopet krožijo ponarejeni 100-kronski bankovci. Razločili jih je lahko. Napravljani so iz belega velni papirja z rdečo in zeleno barvo v iris tisku na počez. Glava ni modro, marveč rdeče tiskana in sicer na robu. Najlažje pa se ponarejeni bankovci spozna na tem, da je na obeh straneh odtisnjeno nemško besedilo, dočim bi moralo biti na eni strani mažarsko, kot je to pri pravih bankovcih.

Iz Ormoža. Naše klerikalne peteline zopet nekaj srbij. Jim bo treba skoro malo potipati žile. Naš čučen general že napoveduje po »Straži«, da bo zopet nekaj lagal. Mu svetujemo da tega raje ne stori, če ne ga bomo za ušesa prijeli. Je menda predolgo mir imel!

Celje. (Pes ga je popadel.) Dne 20. t. m. je nesel brzojavni sel na graščino Višegrad(?) brzojav. Ko pride čez dvorišče, ga popade pes-

čuvaj in ga na obeh nogah težko ogrize. Sel, Fran Plavčak, službe ne more več opravljati.

Maribor. (Utopljenka.) 21. t. m. so našli pri Königovem otoku utopljeno, staro 25 do 30 let, 180 cm veliko, rujavih las, majhnega nosu in pokvarjenih zob. Obležena je bila v belo jopico, srajco, čevlje za vezati in črne nogavice. Ostala obleka manjka. Ime ni znano, ker ima zadaj na glavi veliko rano — zločin ni izključen.

Poskušani atentat.

Celje, 22. junija.

V zadnjih nočeh sta se tu zgodila dva slučaja, ki sta precej misteriozna, zlasti še, ker manjka kljub vsemu in marljivemu poizvedovanju vsaka, tudi najmanjša sled o zločincih.

V noči 17. t. m. sta namreč pri smodnišnici na straži stoječa pešca Ferdo Braznik in Fran Kostomaj zapazila v bližnjem grmovju okoliškega slovenskega pokopališča senco neke osebe, ki se je skušala približati smodnišnici. Oba vojaka sta po predpisih trikrat zaklicala svoj vojaški »stoj!« a odgovora nista dobila, pač pa se je nanju usula toča(?) kamenja in ena človeška postava je začela bežati in zginila v temi brez sledu...

Že naslednjo noč 18. t. m. pa je bil na stražo ob smodnišnici oddan proti 11. uri strel iz — puške. Strel je počil v oddaljenosti kakšnih 250 korakov in straže ni zadel. Tudi v tem slučaju je atentator zginil takoj in brez sledu...

To oboje se čita kot kakšna bajka in res pozdravljamo vse obsežne ukrepe tako orožniške postaje, kot vojaške oblasti. Čudna je namreč izpoved obeh vojakov, ki sta prvo noč na straži stala. Po njih izpovedbi je namreč posneti, da se je na njun klic, usula nanje pravcata toča kamenja, dočim sama v isti sapi hkratu trdita, da je bila videti — samo ena človeška postava, a bi po njuni izpovedbi moralo biti več — recimo: najmanj troje ali četvero oseb, da bi ju bilo mogoče vsprejeti s celo ploho kamenja... Neverjetno tudi zveni poročilo straže od sledeče druge noči, namreč, da je strel padel v daljavi 250 korakov. Na stražo, ob 11. uri ponoči streljati iz puške na 250 korakov — to bi že moral biti čarostrelec, ki bi se tu upal z misljo na uspeh... In če je bil atentator, ali po našem skromnem mnenju: atentatorji tako blizu — ono grmovje je vendar takorekoč v neposredni bližini, bi bil najbrže nabil orožje — ne pa kamenje, kakor hitro je videl da se ga je izsledilo. Čudno pa je nadalje vedenje obeh straž. Zakaj se niso pobrigale za one misteriozne sence tako, kot drugače velava strogo vojaški zakon? Vojak na straži ponoči pred smodnišnico, vendar nima s seboj puške zato — da bi zvezde klatil? Zakaj torej nista rabila orožja? In če že — recimo — ne sme vojak morda streljati v neposredni bližini smodnišnice, ozir. skladišča za smodnik potem gotovo sme to, če gre na gotovo distanco od smodnišnice!

Opozarjamo pa merodajne oblasti tudi na možno okolnost, da gre pri vsem samo za navidezne, fingirane atentate. V tem slučaju bodo merodajne oblasti najbolje storile, če posvetijo svojo pozornost gotovim ljudem. Saj je znano dovolj, da gotove kreature uporabljajo danes vsemogoča in nemogoča sredstva, samo za to, da se osuni naš in naše slovenske sosedo, s prozornim namenom, proti nam razburiti nele pristojne oblasti, marveč tudi ostalo široko in najširšo javnost.

Tudi na naše slovenske merodajne kroge se obračamo s prošnjo, da se za stvar z vso enerziijo zanimajo in ne puste najmanjšega iz vidika.

Če se bo izkazalo, da gre tu res za atentat v pravem pomenu besede, potem bomo zadovoljni, če se oblastem posreči izslediti atentatorja. Odkrito pa priznavamo, da se nam zdi, da se to ne bo zgodilo, ker je vse skupaj premisteriozno in ima navadno lice prstaško nacionalne lumparije na naš račun.

Goriško.

Kolesarsko dr. »Danica« v Gorici priredi 6. septembra cestno dirko Gorica—Ajdovščina za goriško prvenstvo. Starti Gorici pri rdeči hiši, cilj Ajdovščina pri pokopališču. Našli so truplo v Soči utopljeno vojak Schumija, ki se je v nedeljo popoldne ponesrečil pri kopanju.

Zopet žrtev Soče. 17letni Roset iz Gradišča se je šel kopat v Sočo, kjer je utonil.

Mlekarski shod za Furlanijo se je vršil v Gorici 21. t. m. Zanimivi so bili podatki nadzornika pl. Ripper, ki je povedal, da umre v Gorici vsako leto približno 60—70 otrok vsled pomanjkanja dobrega mleka.

Ker ni šel po zdravnika, je bil Josip Muravec iz Plave obsojen na 14 dni zapora. Njegova žena je imela namreč težak porod, na katerem je umrla.

Vinorejske razstave v Gorici se bo udeležilo 120 slovenskih in le 20 furlanskih vinogradnikov. To dejstvo bi se moralo seveda upoštevati pri narodnostnem oziroma jezikovnem vprašanju, tako glede oglasov kakor tudi glede razstave same.

Boga je preklinjal Franc Bratuš iz St. Ferjana, za kar se je moral zagovarjati pred sodiščem, ki ga je obsodilo na 1 mesec težke ječe, poostrene s trdim ležiščem vsak teden.

Med goriškimi noticami v »Dnevnu« je bila zadnjič konfiscirana notica, ki sta jo prinesli »Soča« in »Edinost«. To v pojasnilo onim, ki še ne vedo.

Popravek. V četrtkovni notici »imenovanje in premeščenje« se je vrnila tiskovna pomota. Mesto dr. Leomellis mora biti Leoncellis.

»Slovenec« naj se gre soliti! je zaklical zaveden goriški kmet, ko so mu v tobakarni ponudili ljubljanskega »Slovenca«. »Takihi oslarij jaz nikdar ne čitam, še manj pa kupujem!« Tako je govoril preprost kmet iz goriške okolice. »Dnevov« poročevalec se je nato začel pogovarjati z zavednim kmetom, ki je povedal marsikaj, kako misli ljudstvo zlasti o novostrojarskem »Novem Času«. Prihodnjič priobčimo njegove besede!

Strašen je bil pogled na žrtve eksplozije, ko so ležali vsi trije v mrtvašnici, polni ran in opeklin. Zlasti truplo Makucove žene je zbujalo grozoto in globoko pomilovanje.

Gorica. (Tudi nekaj!) Kakor smo zvedeli, so preskrbele sestre sv. Križa na Franc Josipovem korzu po posredovanju goriških kapucinerjev tudi slovenski napis nad vhodom. Bi že bilo, ko bi bil ta napis tudi na pravem mestu! Slovensčina mora biti v Gorici vsaj na drugem mestu, kar bi lahko vedele tudi imenovane sestre!

Radi neprestanih konfiskacij »Dneva« so goriški Slovenci zelo ogorčeni. Dočim smejo drugi listi zlasti nemški, nemoteno prinašati največje politične hujskarije, se prepoveduje nam najnedolžnejša objava resnice! Goriški Slovenci dobro vedo, da vsled tega trpi »Dan«, in ga zato pridno kupujejo in čitajo.

Širite in zahtevajte »Dan« povsod!

Še o grozni eksploziji v Gorici.

Vzrok nesreče.

Makuceva služkinja 14letna Pavla Soban iz Vipave je bila v trenutku eksplozije v kuhinji. Ona pripoveduje, da je videla vse tri ponesrečene pred delavnico na travniku, ko je ista eksplodirala. Zato se domneva, da je povzročil nesrečo električni kratki stik. Stroj je namreč gnala elektrika. Gotovo seveda tudi to ni.

V trenutku eksplozije

je bila imenovana služkinja v kuhinji, katero je zračni pritisk vrgel z vso silo vznak, da je skoraj omedlela. Isti čas pa se je peljal mimo po cesti ravno zidarski mojster Alojzij Mozetič, ki je urno tekel na kraj nesreče, kjer je videl Makuca in delavca že mrtva. Potem se je začela zbirati vedno večja množica, prihiteli so ognjegasci in volaki, ki so branili ljudem dostop na kraj nesreče, kjer so še vedno eksplodirali manjši kosi smodnika.

Slučajno se je rešil Makucov oče, ki je hotel ravno obiskati sina, a je slučajno ostal doma.

Sorodniki ponesrečenec.

ki so prihiteli na kraj nesreče, so vzbujali najgloblje sožalje in pomilovanje. Dočim sta prišla Makucov oče in njegova sestra že isti večer, kjer sta videla grozno razmesarjeno truplo ponesrečenca, je prišel brat Makucove žene še le v četrtak zjutraj, kjer se je razjokal.

Pogreb.

Včeraj dopoldne se je vršil na pokopališču skupen pogreb vseh treh ponesrečenec. Na pokopališču se je zbralo veliko ljudi, ki so z žalostnim srcem spremljali pokojne do groba. V mestu so zvonili skoraj vsi zvonovi.

Nemška kultura. Na kraju eksplozije se je nahajal tudi neki Nemec, ki je vpriči mnogoštevilne množice rekel: Ein Hund weniger! (En pes manj!) To dejstvo je zopet jasen dokaz nemške kulture in brutalnosti. Tega človeka bi bilo najbolje počititi — človekoljubja.

Dnevno.

Bo konec obrekovanja in sumničenja? »Slovenec« se je povsod do podlega sumničenja, češ, da je »Dan« podkupljen od tuje strani. Državni in deželni poslanec g. Goštinčar je kot odgovoren urednik »Slovenca« že dobil svoj del, ker s svojim imenom krije podle laži. Nesramna je taktika naših deželnih kristjanov: sumničiti kolikor se le da. Napraviti razpoloženje proti »Dnevnu« proti »Učiteljski Tiskarni« in proti učiteljskemu stanu oz. proti naprednemu delu učiteljstva. V svojem srcu ti lumpi sploh ne verujejo tega, kar pišejo. Ne gre jim za resnico temveč glavno je, da se napredno učiteljstvo očrni in izpodbijejo tla gospodarskim podjetjem, ki so v zvezi z naprednim učiteljstvom. Da bi to dosegli, hodijo ti ljudje celo k šefu deželne vlade lagat o subvencijah iz inozemstva. Toda mi teh laži ne bomo več pustili nekanzovanih. Bomo kmalu prišli na tiste ljudi, ki širijo takšne lumparije in potem na svidenje pred sodiščem! Se ne bomo ozirali na nikogar!

Fraze! »Slovenec« se dobro zaveda, da je njegovo nastopanje proti jugoslovanski misli velika lumparija in zato jo hoče ublažiti s frazo o Veliki Hrvatski, v kateri naj se utopijo Slovenci in Srbi. Jugoslovani ne smejo biti, tako pravi »Slovenec«, Hrvati pa, in sicer kar Velikohrvati. Ljudje se smejejo tej »Slovenčevji« farbariji in »Slovenec« naj bo prepričan, da na Slovenskem nikogar ne pridobi za t. zv. Velikohrvatstvo, v katerem bi odločevali klerikalci, frankovci in Turki. Kvečjemu kak fanatičen duhovnik se morda navduši za to »idejo«, ki pravzaprav nobena ideja ni, temveč navadna fraza, ki so jo vrgli klerikalci v svet zato, da se na nekak način opravičijo radi svoje gonje proti jugoslovanskemu gibanju. Mi, seveda, nimamo nič proti Hrvatom, nasprotno, Hrvati so gotovo ljubši nam kot pa klerikalcem, ki razodevajo Hrvatstvo svojo ljubezen samo zato, ker upajo, da jih pridobijo za svoje temne protinarodne in protiljudske namene. Ampak kot Jugoslovani smo ravno tako proti velikohrvatstvu kot proti velikosrbstvu, ker eno kot drugo je ekskluzivistično, protijugoslovansko. Skupna pota Jugoslovani so samo mogoča na podlagi popolne medsebojne ravnopravnosti in »Slovenec« naj si nikar ne domišlja, da bo na Slovenskem delal Velehrvate! Pri nas res ni tal za tako politiko, posebno, ker jo odklanja tudi velika večina Hrvatov samih. Klerikalci in frankovci se nahajajo v deželah, iz katerih bi hoteli oni napraviti Veliko Hrvatsko — v manjšini, to in pred vsem to naj si zapomnijo klerikalci in frankovci. Proti narodnim Jugoslovanom se da vladati na slovenskem jugu samo z nasiljem, in vlada z nasiljem je zelo riskantna! Vsaj do sedaj se taka vlada še nikjer ni obnesla, pravica je še povsod zmogala in bo zmogala tudi v bodoče. Klerikalci delajo slabo uslugo državi, ako jo pozivajo k temu, da se poslužuje proti narodnim Jugoslovanom takih političnih metov, ki jih moderna država ne sme poznati. Sicer so pa takointake vse velike besede naših klerikalcev o Veliki Hrvatski ravnotako gole fraze, kakor so bile vedno samo gole fraze njihovi veliki govori za narodne pravice Slovencev. Rezultat vsake klerikalne »narodne« akcije je bil še vedno ta, da smo bili še bolj preganjani.

Hegemonija, t. j. nadvlada enega naroda nad drugim, ali ene konfesije nad drugo, je nemoralna in krivična. V Avstriji imamo hegemonijo Nemcev, ki so v državi v manjšini in vendar vladajo nad slovenskimi narodi, ki so v večini in jih pritiskajo kjer in kolikor le morejo. Slovenci bridko občutimo to nemško hegemonijo na našem hrbtu in ves naš narodni boj ni pravzaprav nič drugega kot boj proti tej nemoralni in krivični nemški hegemoniji. Tudi klerikalci pravijo, da so proti tej hegemoniji, tudi oni so proglašali vsako hegemonijo za nemoralno in krivično, sedaj pa so sami začeli propagirati nemoralno in krivično hegemonijo in s tem jemljejo slovenskemu narodu iz rok najvažnejše njegovo orožje v boju proti nemški hegemoniji, največji argument: moralo in pravico! »Slovenec« namreč zahteva na jugu ustanovitev Velike Hrvatske s hegemonijo katoliških (t. j. klerikalnih Hrvatov in Slovencev). Ker so na slovenskem ozemlju, na Hrvatskem, v Dalmaciji, Bosni in Hercegovini katoliški klerikalci v manjšini, je jasno, da bi bila ta hegemonija, kakor si jo zamišlja »Slovenec«, ravnotako nemoralna in krivična, kakor je nemška hegemonija v Avstriji in madžarska hegemonija na Ogrskem. Iz tega se vidi, kako neodkritosrčni so klerikalci v vse-

mu: govorijo za ravnopravnost, obenem pa sami nastopajo proti ravnopravnosti, zahtevajo hegemonijo in s tem opravičujejo nemško in madžarsko hegemonijo. Doktor bo taka stranka vodila slovenski narod — gorje njemu!

Nedavno so prinesli naši listi iz Idrije notico o dišečem Oswaldu, ker so se šolski otroci pritožili nad neznošnim smradom, ki ga v šoli njih katehet razširja. Še vse drugo povest bi pa lahko povedal utrujeni potnik, kadar zaide slučajno med to idrijsko duhovsko gospodo. Pri polnih kozarcih, žarečih obrazov, sedijo dan za dnem pri igri in dozdeva se ti, da si stopil v zloglasno igralnico, tak dim in toliko škisov ti v obraz buti, da marsikoga kar ven vrže. Če si se pa skorajžil in prisedel k prazni mizi na večerjo, takrat pa vid in vonj občutita blagodejno obližje blagoslovljenih igralcev. Razne dišave kar želodec obračajo izpod igralne mize se pa taki glasovi oglašajo, da je fagot v turški muziki prava otročja piščalka v primeri z grmenjem, ki se okoli te družbe razlega. Tem brez okusnežem bi morala postreči katoliška bukvarna s knjigo: Nauk o lepem vedenju! Potnik.

Panslavizem, pod tem naslovom smo priobčili včeraj notico, ki pa se v resnici mora glasiti tako: Imenovani Dermota iz Ljubljane je nosil kravato v slovenskih barvah, katere pa sedaj ne nosi, ker tržiški regnikoli precej dobro znajo rabiti laško narodno orožje »nože«. Dermota se nahaja na svobodi in vživa nemoteno čisti morsk zrak. — O tej kravati sta priobčila notico tudi ljub. »Slovenec« in graška »Tagespost«. Seveda je bila notica očitno tako zavita, da bi lahko spravila ubogega Slovenca v ječo. Navedena lističa sta poročala, da je Dermota nosil kravato v ruskih barvah od takrat naprej, ko je bil usmrčen nadvojvoda in njegova žena. Vsak lahko sedaj vidi, kako delajo s Slovenci naši klerikalci v roki z najbolj zagrizenimi Svabi! Ker klerikalci vedo, da sami spadajo v ječo, bi najraje spravili tja vse dobre Slovence.

V Domžalah gostuje neki gospod ki je prišel s Krasa, izdaja se za velikega narodnjaka, a napredek ima samo na jeziku. Svabari kakor bi bil kje s Pruskega, govori jako veliko, napravil je pa še jako malo za narodno stvar. Najprej Nemec, potem narodnjak, če kaj nese, in še z enim očesom malo škili na klerikalna korita! Ampak je že malo pozno, jih je že zmanjkalo. To so značaji! — Terzinski.

Iz Logatca. Kakor vsako leto, tako je tudi letos tukaj polno tujcev, letoviščarjev, kakor jim tukaj pravijo. Logatčani radi in prijazno sprejmejo vsakega in ga tudi dobro postrežejo. V toliko je vse dobro in prav, da do letos ni bilo pritožb. Med drugimi prihajajo že par let tudi rodbina pl. Luschanova, podpredsednika Kranjske hraničnice, in rodbina Josip Krisperjeva, veletrgovca s kolonialnim blagom v Ljubljani, kateri vidno in povsod zaničujejo slovenski jezik. Ko so v nedeljo člani slovenskega gledališča gostovali v Logatcu je gospa Krisperjeva in pl. Luschanova agitirala med tujci-letoviščarji, naj nikar ne gredo k predstavi, ker Slovenci niso vredni, da bi se jih podpiralo. Tu so na letovišču Italijani, Hrvati, Ogrji, po prstežni večini Italijani, a vsi so dostojni in ne žalijo slovenskega čuta. Kakor smo mi strpni in ne žalimo nikogar, ravno tako zahtevamo od ljubljanskih posili-Nemcev, da ne žalijo nas, kar že predpisuje olika, posebno še takozvane višje inteligence.

Novo markacije S. P. D. Slovenško planinsko društvo naznanja svojim članom, da se obnove v letošnji sezoni markacije potov S. P. D. ter je to delo že v tiru. Sedaj se obnavljajo markacije v Kamniških planinah, ki bodo izgotovljene že koncem t. m., nato pa pridejo na vrsto one v Juljskih planinah. Izpolnile in pripravile se bodo torej vse markacije od dolinskih postojank do naših koč, obnovile predvsem zveze med kočami in domovi, koder je turistovski promet največji, ter od njih na posamezne vrhove, tako da bomo v letošnji sezini vse v redu v tem oziru in odpravljeni vsi pomisleki, ki so morda mnoge, posebno nevarne turističnine še zadrževali doma. — Ker nudijo koč in domovi S. P. D. izborno oskrbo, kar posebno tuji turisti v spominskih knjigah naših koč radi pohvalno naglašajo, ter še nam obeta lepo vreme, pohitimo torej v naše planine v času dopusta in počitnic in izrabimo letošnjo ugodno priliko turistovske sezone konec julija in avgusta!

Pridiga o škapulirjih, obleka dela človeka — ali laži na prižnici. Te dni je pridigoval neki pater v Križevniški cerkvi o tem, kako je lepo, če se nosi škapulir. Rekel je, da je to prava nebeška obleka za ta

V soboto ob pol 9. in v nedeljo ob 9. **Soboto 25.**
koncert vojaške godbe. Nedeljo 26.
Ponedeljek 27.

OTROČJE SRCE, družabna drama v treh delih.
OROŽNIK BREZ HLAC, razposajena burka v 2 delih.

KINO IDEAL

svet, ker po obleki se pozna človeka. Vendar — je rekel — ne smemo vsaki obleki zaupati! Pater Macoch je res nosil meniško obleko — bil pa je — ruski špijon. Ako bi bil pater Macoch to, kar ga je predstavljala njegova obleka, bi ne mogel zagrešiti takih zločinov, kakor se je to zgodilo, da je umoril lastnega brata in uganjal svinjarije. Macoch ni bil duhovnik — ampak špijon. — Tako je govoril pobožni gospod na prižnici. Menda je pozabil, da je v cerkvi več dam, ki čitajo liste in dobro vedo, kdo je bil Macoch. Ta pridigar bi dobro storil, da bi ne pozabil na svojo obleko in ne zavijal resnice. Tam zunaj na kinetih bi še morda kaj opravil s takimi lažmi — ampak v mestu se mu bo slabo posrečilo. Dame so se naravnost čudile, kako more pridigar pripovedovati take laži. S tem izgubi pridiga vso vrednost in mu ne bo nihče ničesar verjel. Posebno ker dobro vemo, kaj se pogosto skriva pod škupulirji in pod duhovsko obleko.

Fran Stayer, strojni mojster, Britof, Divača, nabral za družbo sv. Cirila in Metoda v gostilni Magajna. Famije pri Divači, 2 K.

Počtniški tečaj za učitelje in učiteljice priredi »Slovenska šolska Matica« v dneih od 30. avgusta do 12. septembra. Dijaške gospodinje in drugi, ki bi imeli za ta čas proti primerni odškodnini na razpolago proste sobe, oziroma postelje, naj sporoče to ustno ali pisмено »Učiteljski tiskarnici«.

Na občnem zboru Ciril-Metodove podružnice za Posavje, v gostilni pri Ruskem carju na Ježici, je bil voljen sledeči odbor: Ivan Žirovnik, predsednik; Antonija Černe, podpredsednica; Franja Pečnik, tajnica; Ivan Škerlj, namestnik; Minka Žirovnik, blagajničarka; Ivan Hvastja, namestnik. Pregledovalca računov Anton Žibert, Peter Presetnik. Odbor: Ludovik Cunder, Jernej Novelli, Iv. Dobravec, Josip Kregar.

Z Jesenic. Društveni izlet priredi »Slov. kolesarsko društvo Zlatogor« v nedeljo dne 26. julija 1914 v Boh. Bistrico k izviru »Savice«. Zbirališče v gostilni g. K. Neumann na Savi. Odhod točno ob 7. zjutraj. Kdor želi skupno kosilo, naj to takoj naznani društvu na tajniku (S. Potrato, občinski tajnik). Udeležba je dovoljena tudi nečlanom! — Odbor.

Posebni vlaki v Postojno. Dne 2. avgusta, ko se vrši velika poletna veselica v Postojnski jami, bodo vozili posebni vlaki za polovično ceno iz Ljubljane, Gorenjske, Trsta, Reke, Celovca, Pulja, Beljaka in Kormine, ter posebni parniki v zvezi z omenjenimi vlaki iz Benetk in Portorose v Postojno.

Abs. jur. Vinko Rapotec iz Kozine je bil dne 23. t. m. promoviran za doktorja prava na staroslavni univerzi Karlo Ferdinandovi v Pragi.

Obupna obramba lovskega nadzornika. V bližini Magdeburga je imel lovski nadzornik Kramer boj z divjimi lovci. Pri tem je ubil nekega ključavničarja Helda. Ne ve se, ali slučajno, ali v silobranu. Kramer je bil zasiljen in izpuščen. Občinstva pa se je lotilo razburjenje in je zahtevalo, da se Kramerja zapre. Ljudje so se gnali proti Kramerjevi hiši, Kramer pa je začel na ljudi streljati in je šest oseb nevarno ranil. Pozneje so ga orožniki prijeli.

Tomšič II. V Devi se je dogodil slučaj, ki spominja na znanega Tomšiča, ki je streljal iz zvonika. Neki slaboumni Budruk je vdril prednočnim v cerkev in je začel zvoniti. Ljudje so hiteli skupaj, Budruk pa je nanje streljal z zvonika in je štiri ranil. Domači policaj je šel v zvonik z nekaj možmi, Budruk je policaja zabodel v trebuh, enega moža pa v oko. Ob 4. zjutraj je Budruk skočil iz zvonika in je bil na mestu mrtve. Razbil si je glavo.

Nesreča v tovarni. V tovarni v Goričanih je zgrabilo kolo delavca Železnika za obleko in ga zavihnilo po zraku. Pri tem se mu je raztrgala obleka in delavec je padel v stran in zadobil težke poškodbe na celem telesu. Prepeljan je v bolnico.

Slovinci! Naročajte sokolske diplome!

Ljubljana.

— Občinstvo bo moralo sedaj vpoštevati to, da se bo v časopisu najmanjša opazka, ki bi bila v navad-

nih časih nedolžnost, sedaj konfiscirala. In če to hočemo, da pride list pravočasno v roke svojih bralcev, potem se bomo morali ogibati vsemu, kar bi dalo povod za konfiskacije. Splošno konfiskacije sedaj silno riskantne, ker se lahko v najmanjši besedi sumniči velika kamela in bi se državne oblasti kmalu čutile opravičene in primorane storiti potrebne korake, da se širjenje takšnega lista prepreči. To naj vpoštevajo tisti, ki imajo precej prostora v svojih ustih za »kritiko«. Lahko se kriči, dokler se nima odgovornosti. Z odgovornostjo se pa položaj nekoliko izpremeni. Naša pot je jasna; miroljubnost in resnica.

— **Čudni ljudje**. Ko se je v Ljubljani zvedelo iz »Dneva« za noto, ki jo je avstro-ogrška vlada izročila srbski vladi, je rekel **Inteligentni Slovenec**, da ne veruje v resničnost poročila, dokler se ne prepriča o tem iz »Tagespostea«. Bil je opozorjen na to, da »Tagespostea« še ne more imeti poročila, ker je bilo besedilo note izročeno časnikašem na Dunaju še-le okoli pol dvanajstih po noči in »Dan« je bil še lahko telefonično obveščen in je mogel besedilo note tudi priobčiti, ker izhaja zjutraj. »Tagespostea« se pa zaključuje ob 11. ure zvečer, ker je ob 6. uri zjutraj že v Ljubljani. In res: včerajšnji jutranji graški list nimajo še note, uradna »Laibacher Zeitung« jo je pa včeraj opoldne priobčila in s tem dokazala omenjenemu inteligentnemu Slovencu, da je »Dan« poročal resnico. Omenjamo to radi tega, da se vidi, kako celo najbolj zavedni in pametni naši ljudje dajo nekaj samo na ono, kar vidijo tiskano v nemških listih, slovenski list naj pa prinaša še tako zanesljiva poročila — ta poročila niso zanesljiva, ker jih pač priobčuje slovenski list! Res, skrajni čas je že, da bi se naša inteligenca vsaj malo emancipirala od nemških listov. Ta slučaj ni osamljen in niti zameriti ne moremo dotičniku, ker taka je povetnost vsa slovenska inteligenca, kriva je pa tega vsa naša vzgoja, ki gre za tem, da nam vliva respekt pred vsem kar je nemško, tega nas pa nihče ne uči, da bi upoštevali in cenili svoje, s kritičnim očesom premotrivali tuj in primerjali z našim. Nemški vpliv na nas je prevelik, mi smo kot hipnotizirani in skrajni čas je že, da se iz te nemške hipnoze zbudimo.

— **Konstituiramo da včerajšnji Slovenec** nič več ne hujša. Čudno je to, in se da razlagati samo na dva načina: ali je zopet prišlo v klerikalni stranki do male revolte, ali pa so tudi v »Slovenec« uredništvu končno prišli do prepričanja, da vendar ne gre dolžiti veleizdaje avstrijskih državljanih, ki bodo morda tudi poklicani pod orožje, da se vojskujejo za Avstrijo! Mogoče je eno in drugo. Saj je znano, da je radi protislovanške pisave »Slovenca« prišlo v klerikalni stranki do revolte l. 1912. in ker je »Slovenec« sedaj še hujše pisal kot l. 1912., ne bi bilo nič čudnega, da je zopet prišlo do revolte, ker med klerikalci se dobi še vedno ljudi, ki čutijo slovensko in slovanstvo. V drugem slučaju je pa morda »Slovenec« dobil celo kak mgljav v smislu, kakor zgoraj omenjeno. Prepričani smo namreč, da bodo morali v slučaju vojne tudi avstrijski srbski vojniki vzeti puško na ramo in oditi na bojno polje in vendar se ne bi spodobilo, da se te ljudi označuje za veleizdajnike. Naj bo eno ali drugo. »Slovenec« dela zelo žalostno figuro. V četrti je še na ves glas trobental, da se mora avstrijske Srbe uničiti, in izročiti klerikalcem (slovenskim in hrvaškim) na milost in nemilost, v petek pa že molči kot riba in ne omenja Srbov niti z besedico več! Tako je, ako je bil list na vse strani odvise!

— **Odbor Sokola I.** uljudno vabi vse člane odsekov, odbor »Ženskega tel. krožka«, br. telovadce in sestre telovadke, vse paviljonske dame in gospodične itd., ki so aktivno pomagale k gmotnemu in moralnemu uspehu zadnje prireditve 19. t. m., da se udeležijo prijateljskega članskega sestanka, ki se vrši v soboto 25. t. m. zvečer v gostilni br. Zupančiča na Ahacjevi cesti. Na dnevnem redu je poročilo o gmotnem izidu zadnje prireditve in o bodočem delu Sokola I. Vstopnine ni, tudi sicer brez direktnih ali indirektnih dohodkov. Društveni orkester zaigra nekaj koncertnih tčok.

— **VI. župni zlet ljubljanske sokolske župe**. V nedeljo, dne 9. avgusta 1914 priredi ljubljanska sokolska župa svoj zlet na dirkališču. Vse priprave se marljivo vrše. Podrobnosti se poročamo. Slavna društva se prosi, da se ozirajo na dan prireditve.

— **»Matca Slovenska«** izda za 1914. te-le knjiže: 1. Slike z dežele;

pisal Fr. Ks. Meško, 2. Izvirni roman »Pertinčarjevo pomlajevanje«, pisal E. Kristan, 3. Izvirni roman »Njeno življenje« (motiv: materinsko trpljenje), pisala Zofka Kveder, 4. Slovenske narodne pesmi, 5. Hrv. srbske narodne pesmi (lirske), 6. Shakespeare: Sen kresne noči in »Komedija zmešnjav«, prevlel O. Zupančič, 7. Korespondenca dr. Jos. Vošnjaka, I. del, uredil dr. D. Lončar. — Prosimo lepo gg. poverjenike in člane, naj nemudoma pošljejo udarno za tekoče leto. Vabimo vljudno vse tiste, ki do zdaj še niso Matičariji, naj blagovolijo pristopiti. Članarina znaša letno 4 K, ustanovna 100 K.

— **Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Spodnji Šiški** priredita v nedeljo dne 26. t. m. vrtno veselico pri P. Stepiču v Spod. Šiški. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 30 vinarjev. — Šišenski Sokol nastopi s prostimi vajami in orodno telovadbo. Pevski zbor Čitalnice zapoje več lepih zborov. — Sodeluje tamburaški zbor Čitalnice. — Skrbljivo bode vsestransko za zabavo in pričakuje se, da bode vse zavedno spodnješišensko prebivalstvo v kar največjem številu posejlo podružnično veselico in tako pripomoglo naši prekornisti družbi do primernega dohodka.

— **Sokol »Vič«** priredi v nedeljo dne 26. t. m. javno telovadbo in vrtno veselico na vrtu gostilne gosp. Ferd. Balija na Glinah (pri Bobenču). Ker je vse postrtovalno na delu in v sokolskem delu naše bodočnosti za nas in narod, vabimo vse prijatelje k temu javnemu nastopu in vrtni veselici najljubneje. Razveseljivo in dokazljivo je, da smo pri velikem in plemenitem sokolskem delu, zato dokažimo, da znamo ceniti sokolski pomen, in se polnoštevilno udeležimo. Prijave glede telovadcev so dovoljne, in naš nastop bodi tak, da bode imponiral nasprotniku, da prodre sokolska ideja v širše ljudske kroge in da se zanimanje za to mlado viško društvo Sokol, ki vzbuja s svojim delom mladost in svežost za življenje in borbo. Začetek veselice ob pol 4. uri popoldne, potem javna telovadba (proste vaje članov, vaje s prapori mlajšega naraščaja, orodna telovadba članov, proste vaje članic in nastop vzorne vrste ljubljanskega Sokola. Po končani telovadbi se razvije vesela vrtna veselica, srečev, ples itd. Pri veselici svira »Viški tamburaški zbor«. Vstopnina 40 vinarjev. Otroci v spremstvu staršev vstopnine prosti. Torej kličemo še enkrat vsem nasvidenje in krepki nazar!

— **»Skrivalnica za nagrade«**. Pred kakima dvema mesecema je prinesel »Domoljub« tako skrivalnico pod naslovom: Tkalnica Austria v Češka Cerma 106. p. Nahod — Češko. Rešitelji te uganke naj bi dobili dobitke v blagu visoke vrednosti. Neki gospod, opozorjen od neke osebe iz Katoliške tiskarne, da prinese drugi dan »Domoljub« tako skrivalnico, je takoj sklenil isto rešiti. Drugi dan zgodaj pošlje kupiti »Domoljuba« katerega pa ni dobil v petih trafikah, ampak šele v »Katoliški bukvarni«. Takoj zjutraj odpošlje rešeno uganke in znamke na naslov tovarne. Misli si je: ker sem prvi rešitelj, mogoče dobim par metrov kakih ostankov, katerih imajo v tovarnah dovolj. Toda zaman, niti odgovora ni dobil. Pisal je dopisnico, tudi nič odgovora! Čez nekaj dni je pa reklamiral odgovor. To je še le izdalo. Dobil je kot rešitelj — pet žepnih robcev. Isti robci ga stanejo po 40 vinarjev komad, vredni pa niso niti po 20 vin. Tako torej delajo ljudje po časopisih reklame za svoja podjetja. Lahkoverno ljudstvo jim pa plačuje prostovoljno njihove inserate s tem, da jim pošilja znamke. Občinstvo naj bo torej previdno pred sleparskimi inserati.

— **Vojna med Bolgari in Grki** je našim čitateljem še gotovo v živem spominu, zato jih bo brezdvomno zanimala v Kino Metropol drama iz teh časov »Car pesmja«, v kateri igra glavno vlogo bolgarski prostovoljec Krasni prizori iz bolgarskega tabora, nadčloveški napor mladega junaka, ki v boju in nevarnosti išče zdravila ljubezni, se vrste v vedni napetosti drug za drugim. Film ima samo hrvaške napise, kakor je pač za dejanje iz jugoslovanske zgodovine edino primerno. Istotako ima hrvaške napise »Dalmacija«, ki nam kaže najkrasnejše prizore z jadranske obali. Predstave v soboto in ponedeljek ob pol 9. v nedeljo ob pol 3. 4., pol 6., 7., pol 9. zvečer v Kino Metropol v areni Narodnega doma.

— **Nesreča pri cerkvenih po-pravilih**. Včeraj zjutraj se je pri po-pravilih v viški cerkvi ponesrečil dekorater Letnar. Revez je padel 7 metrov visoko med klovi. Klub vi-

sokemu padcu se ni poškodoval drugje kot na bradi in roko si je zlomil.

— **Nepreviden kolesar**. Predvčerajšnjim je po Tržaški cesti proti Viču podrl nek kolesar petletnega otroka Kristino Oblakovo in jo poškodoval. Kolesar jo je odkuril.

— **Vandalizem**. Te dni je neznan zlobnež olupil v novozasajenem drevoredu na Prulah enega izmed najlepših kostanjev. Skoro je nemogoče, da bi zlobneža ne bil kdo videl, saj se izprehajajo tam ljudje od ranega jutra do pozne noči, poleg tega je pa tam mnogo igrajoče se mladine. Mestna občina žrtvuje tisočake za javne nasade, pa pride zlobna roka in v par minutah uniči petletni trud. Komur je ta vandal znan, naj ga brez prizanesljivosti naznani magistratu. Pripominjamo pa, da je občinski svet svoj čas sklenil, da se dajo onim, ki bi take škodljivce naznanili, nagrade. Ali bi ne bilo umestno, da se ta sklep tudi po javnih nasadih in parkih objavi na posebnih deskah? Ker gotovo niso vsakomur znani sklepi občinskega sveta.

— **»Smejati se je zdravo!«** Pod to devizo stoji ta teden kinematograf »Ideal«, ki nam kaže od danes v soboto 25. pa do ponedeljka prvovrstno sliko »Orožnik brez hlač«. Ta film povzroča bučen smeh in zabava gledalce prav vlierno. Slika je krasna v nje pikantni, pa dostojni izvršbi in prisili tudi najbolj zagriženega črnogledca k smehu. Da se vidijo sem in tja tudi nežne ženske nožice se tudi ne sme prezreti in bode gotovo gospode poznavatelje k temu privedlo, da si ogledajo ta film »Orožnik brez hlač« v kinematografu »Ideal«.

Trst.

VELIKO VRTHO VESELICO S PLESON.

priredi »Pevski zbor Z. J. Ž.« jutri v nedeljo, dne 26. t. m. pri g. županu Ukmarju v Avberu pri Dutovljah. Spored: 1. »Poputnica Nikola Jurišića«; 2. »Povejte ve, planine«; 3. »Oblaček«; 4. »Vasovalec«, poje pevski zbor Z. J. Ž.; 5. »Zamujeni vlač«; šaloigra; št. 6 »Ljubljanski berač«, kuplet; 7. Saljiva pošta; 8. Ples in prosta zabava. Pri veselici in plesu svira godbeno društvo »Lira« in Sv. Križa. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 50 vin., sedeži 40 vin., k ob 3. uri popoldne. Ker je čisti dobiček namenjen podpornemu skladu, se preplačila hvalno sprejemajo. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica v nedeljo, dne 2. avgusta t. l. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

DVA SAMOMORA.

Trst, 24. julija.

Danes zjutraj je bila okoli 9. pozvana v Rojan zdravniška postaja. Kmet, Josip Jakopič, 45letni posestnik iz Rojana se je namreč ustrelil z revolverjem v srce. Ostal je na mestu mrtve, in prispli zdravnik mu ni vedel pomoči.

Okoli 5. ure zjutraj je opazil neki stražnik, v ulici S. Marco na tleh ležečega moža. Sprva je mislil, da je slučajno zaspal vsled pijanosti. Ko ga je pa potresel in prijel za roko, je sprevidel, da je bil nesrečnež mrzel in mrtve. Tudi ta človek, po imenu Pavel Predozan, 32 letni mizar, se je ustrelil s samokresom v desno sence. — Pri prvem so vzrok samomora domače razmere, pri drugem je vzrok neznan.

V rabuki jo je izkupil 23letni težak Ivan Novak, ki se je nahajal v noči od četrtka na petek v neki švedski gostilni. Novaka so zabodli z nožem. Rana blizu sence je dolga 8 cm in je zelo nevarna.

Desno nogo si je zlomila pri padcu na cesti 72letna, v ul. Farneto stanujoča U. Bitanič. Prepeljali so jo v bolnico.

— **Oltrpna slabost** je napadla včeraj zjutraj 27letnega vojaka 97. pešpolka Petra Valdemarina. Valdemarinu je pomagala zdravniška postaja. Istotako je bilo s posestnikom Martinom Vamom iz Kopra. Blizu Chiozzinih obokov je morala iz istega vzroka zdravniška postaja pomoči nekemu gospodu.

Cirkus Charles se je odločil, da podaljša rok svojih predstav v Trstu, in sicer do torka, 28. t. m. V terek bo poslovalna predstava. Rojake opozarjamo, da si veliko cirkuško podjetje, ki nudi obiskovalcem obilo zabave, ogledajo te dni. Naval občinstva k produkcijam je tolikšen, da je moralo vodstvo prav zategadelj podaljšati čas svojega bivanja v našem mestu.

Ustanovni občni zbor podružnice NDO. pri Sv. Ivanu se vrši danes, v soboto ob 8. zvečer v svetoivanskem »Narodnem domu«.

Veselicu pri Sv. Ivanu priredi »Nar. del. organizacija« jutri, v nedeljo, in sicer v prostorih »Narodne doma«. Začetek bo ob 4. popoldne. Na sporedu je godba, petje, ples itd. Sodelovalo bo svetoivansko pevsko društvo. Iz Trsta bo skupen odhod izpred »Nar. doma«. Zbirališče pred »Nar. domom« v Trstu bo ob 3. pop. Vabimo pristaše in prijatelje NDO. — da posetijo to veselico v obilnem številu.

Narodno-socialna mladinska organizacija naznanja, da se bodo zbirali člani v nedeljo popoldan do pol 3. v dvoranu NDO., odkoder odkorakajo potem skupno na slavnost Narodne delavske organizacije pri Sv. Ivanu. Prosimo člane za mnogoštevilno udeležbo, pripeljte s seboj tudi prijatelje.

ENAJSTLETNI ŽAŽIGALEC.

Trst, 23. julija.

Blizu Ferdinica je zadnje čase večkrat izbruhnil v nekem gozdu ogenj. Okoli sedemnajstkrat. Naravno je bilo, da je ogenj nekdo podtikal in znal podtikanja prav srečno izvesti, kajti sledi za storilec ni bilo mogoče najti nikoli.

Slednjič so se nekateri odločili, da morajo podtikarja ognja končno vendarle izslediti. Tel nalogi se je najpazljivejšo posvetil gozdni čuvaj Ivan Malalau. Pazil je in opazoval in slednjič tudi iztaknil.

V gozdu Lanci je te dni zagledal enajstletnega Franca Šemrova, ki se je prav previdno pripravil na požig. Spravil je na kup nekaj drva in trsk, jih nametal na neko travo, izvilkel žveplenke in užgal. Lepo je začelo goreti. Ko se je ogenj razširil čez najbližje okoličino in ko se je začel oprijemati dreves, pa jo je jel Šemrov prav pridno pihati. Proti cesti, seveda. Poten in izmučen je prisopihal do ceste. Tu pa — o groza, o strah! — ga prime nekdo kar odzadaj:

»Aha! Pa smo te vendar ujeli!« Šemrov ni rekel ničesar. Obrisal si je pot najprej z desnim rokavom, nato potegnil še z levim preko čela in gledal v tla. Gozdar pa ga je oštevval.

»Dobro delaš, fant. Ti boš še naša slava in ponos!«

Šemrov je grenke besede težko požiral. Nato pa se je ojunačil in se pričel izgovarjati na nekega neznanca. In neznanec ga je izdal: ne vedoč ne imena, ne drugih pojasnili o »neznanca«, jo je Šemrov, »frdeniška slava in ponos« izkupil. Fanta so pretehtali in ugotovili, da je sedemnajstkrat srečno zažgal, in da bi jim tudi osemnajstič skoro ušel.

Vsi požari, ki jih je povzročil 11letni Šemrov so uničili nad 400 kvadratnih metrov gozda; škoda je torej tehtna in ne bo brez težkih posledic.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

K AVSTRO-OGRSKI NOTI.

Belgrad, 24. julija. Avstrijska nota, ki jo je včeraj izročil avstrijski poslanik srbski vladi, je vzbudila v srbskih vladnih krogih silno razburjenje. Zvečer se je sestel ministrski svet pod predsedstvom prestolonaslednika - regenta. Nikdo ne ve, kaj se bo zgodilo. Razširja se sene, da se Srbija ne bo udala.

Srbija je začela z nepopolno naglico mobilizirati. Cel dan so se vršila ministrska posvetovanja. Pašić je imel ponovne konference s prestolonaslednikom - regentom. Vojaškim konferencam predseduje šef generalnega štaba vojvoda Putnik.

Dunaj, 24. julija. Oficijozno se javlja, da se rok ne bo podaljšal. Sobota, 6. ura popoldne je rok. Tudi se ne spušča Avstro-Ogrska v nobena pogajanja, kakor tudi odklanja vsako posredovanje. Avstro-Ogrska vztraja pri svojem. Vlada samo izraža upanje, da se Srbija uda; politični krogi presoajo položaj bolj pesimistično.

AVSTRO-OGRSKA NOTA IN EVROPA.

Budimpešta, 24. julija. Kakor se poroča iz Bukarešte, je uvedena na Rumunskem stroga cenzura. Listi so dobili poziv, da ne smejo priobčevati nikakršnih vojaških vesti.

London, 24. julija. Angleški listi poročajo, da so morali nemški častniki prekiniti počitnice in se vrniti k svojim garnizonom.

AVSTRIJSKE ZAHTEVE IN SRBSKA USTAVA.

Belgrad, 24. julija. Večina zahtev, ki jih stavlja Avstrija v svoji notli, je nezdružljiva z jasnimi določbami srbske ustave. Srbska vlada ne more zadržati časopisja in ne more razpuščati društev, ker ustava izrecno garantira srbskim državljanom slobodo tiska, zborovanja in združevanja. Ako bi vlada tudi hotela v tem oziru zadovoljiti avstrijske zahteve, bi s tem kršila ustavo, ki je ne sme menjati niti narodna skupščina, niti kralj, temveč samo izrecno v to svrhu sklicana velika narodna skupščina v sporazumu s kraljem.

Vse, kar bi Srbija mogla storiti, je to, da uvede preiskavo, ako imajo sarajevski atentatorji skrivnice na ozemlju srbske kraljevine, to bi pa srbska vlada sama od sebe storila že zdavnaj, da ji je bil dostavljen material o sarajevski preiskavi.

NALOGA AVSTRO-OGRSKEGA POSLANIKA V BELGRADU.

Dunaj, 24. julija. Uradno se poroča, da je avstro-ogrskega poslanika v Belgradu naročeno, če v soboto do 6. ure zvečer ne bo zadoščeno avstrijskim zahtevam, da takoj zapusti Belgrad.

KOMUNIKE SRBSKE VLADE.

Belgrad, 24. julija. Popoldne je bil izdan komunike, v katerem se na kratko sporoča, da vsebuje avstro-ogrska nota zelo težke pogoje in določa zelo kratek rok za odgovor. Položaj je zelo resen in kritičen. Ministrski svet je v permanenti. V urad za zunanje zadeve je prišlo mnogo diplomatov in konferiralo.

KAKO JE V SRBIJI.

(Tozadevne in nadaljne vesti moramo dati le po c. kr. kor. uradu.)

Belgrad, 24. julija. Razpoloženje je zelo bojovito. Govori se, da se na avstro-ogrsko noto sploh ne bo odgovorilo. Posadka v Belgradu je odšla iz mesta. Čete so dobile povelje, da se potegnejo v notranjost dežele. Srbija pusti pohod avstrijskih čet v Belgrad brez vsih ovir, ker vlada misli, da pride po zasedanju Belgrada do posredovanja veseli.

VTIS IN RAZPOLOŽENJE V RUSIJI.

Petrograd, 24. julija. Vest o vsebini avstro-ogrske note je tu vzbudila velikansko presenečenje. Ministri so prekinili svoje dopuste in se vrnili v Petrograd. Prvi vtis je bil, da je s tem položaj postal silno, silno resen. Pri tem so si vodili krogi svesti, da odvisi razvoj nadaljnjih dogodkov, kar se Srbije tiče, od držanja ruske vlade. Popoldne je bil ministrski svet; zvečer se je sestal kronski svet pod predsedstvom carja. Srbski poslanik Spaljković je konferiral s Sazonovom. »Novoje Vremja« pišejo zelo ostre članke.

AVSTRO-OGRSKA.

Isti, 24. julija. Notranji minister Heinold je bil sprejet v avdienci pri vladarju. Slo je za notranje ukrepe, ki so v zvezi z zunanjim položajem. Tudi Bilinskega je sprejel vladar avdienci.

Dunaj, 24. julija. Vse je prekinilo svoje dopuste in se vrnilo na Dunaj. Ministrski svet je v permanenti.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Svetujemo Vam, da kupite modne srajce bele in baryaste, turistijske, mehke ovrtnike, kravate itd. pri Engelbert Skušek v Ljubljani, Dunajska cesta 7, ker je zares najcenejši.

Iščem mizarjskega učenca. Josip Rože, mizar v Rojani, Trst. 744-2

Pekarija, dobro ldoča se odda v najem ali pa tudi prodaja. Poizve se pri Ivanu Mavcu, Ljubljana, Prečna ulica št. 3. 451-3

Lepa stanovanja po dve sobi s pripadki se oddajo: eno za takoj, drugo za november, na željo tudi z vrhom. Tržaška cesta št. 43 in 45. 747-2

Skoro novo kolo znamke »Waffenrad« se prodaja. Naslov v »Anončni ekspediciji«, Ljubljana. 748-1

K. LINHART

urar

Ljubljana, Marije Ter. c. 7.

Zaloga vseh vrst žepnih ur, zlasti »Omega«, nikljaste in srebrne, dalje ur na nihalo, stenske ure in budilke.

Specialist za popravila.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne

BLUZE

krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago.

Solidna tvrdka:

M. Krištofič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljiva v

otroških oblekah

:: in rojstni opravi ::

Učenka

se išče za modno trgovino. Ista bi imela tudi prilžnost se šivati učiti.

Pomudbe na **A. Pöschl**, Marija Terezije cesta št. 7.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron. — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lasne in brado. — »Neril« po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasnice, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmerljivi cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1, (voga Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Mednarodno spedijsko podjetje

R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1876.

Telefon št. 60.

Podjetje za prevozno ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicijska in skladišča. — Ekspresni promet obojev. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstrijskega Lloydja.

Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

Stavbni prostori.

Iz konkurznega sklada zapuščine pok. dr. Evgena Gallatia, zdravnika v Ljubljani, se prodaja

5 stavbnih parcel

ob Elizabetni cesti; krasna lega, posebno prikladno za vile. Proda se ta prostor, ki meri 46 a 42 m², tudi skupaj.

Pojasnila daje upravitelj konkurznega sklada, dr. Ivan Lovrenčič, odvetnik v Ljubljani.

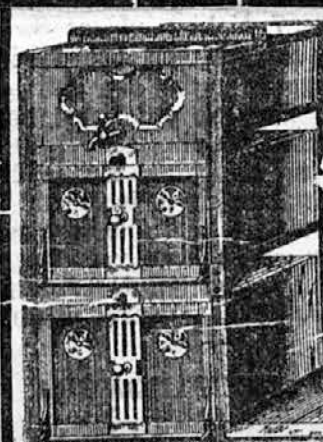
Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domače delo, prodaja po jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10.

priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela, vrtno, stopniščne in balkonske ograje, rastlinjake, t. t. d., ter vsa popravila.

FR. P. ZAJEC,

Ljubljana, Stari trg 9.

Največja tovarniška zaloga najsolidnejših gramofonov in plošč.

Plošče Columbia, Favorite, Odeon, Premier avstr. družbe »Angel« in »Zonophon« itd. itd.

Gramofoni že od K 25. naprej.

Plošče " " " 1.30 "

Ceniki brezplačno.

Vsa popravila se izvršujejo točno in solidno.

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana, Selenburgova ulica št. 6.

Puške, samokresi, avtomatične pištole, lovške priprave, popravila.

Topič »SALUT«.

Priprave za ribištvo! Umetalni ogenj! C. kr. prodaja smodnika! Pišite po novi cenik!

Nogavice in druge pletenine, dalje ovrtnike in v to .: stroko spadajoče blago dobite najceneje v .:

specijalni trgovini **A. & E. Skaberné**

Mestni trg št. 10.

Velika izbira!

Solidna postrežba!

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slamnike kakor tudi različni nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Foseken oddelk v prvem nadstropju :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Dobro in poceni KAVO priporoča

M. SPREITZER, skladišče

Vojaška ulica št. 2, na Taborju v lastni hiši

Telefon št. 245.

v Ljubljani.

Telefon št. 245.

Velika zaloga kave v Ljubljani in v Trstu.

Surova kava:

St. 1. Santos	K 2—	St. 13. Salvador zeleni	K 3—
2. Rio naravna	2.16	14. „ zelo fina	3.10
3. „ zelena	2.20	15. „ najfinejša	3.20
4. „ naravna	2.30	16. Guatemala	3—
5. Minas	2.40	17. „	3.10
6. Santos Superior	2.60	18. Portorika fina	3.20
7. „ Primes	2.70	19. „	3.30
8. „ Perl naravna	3—	20. „ najfin. Piralidi	3.60
9. „ zelen	3.10	21. Ceylon	3.30
10. Lave	2.80	22. Ceylon, zelo fina	3.50
11. Prima naravni	3—	23. Ceylon najfin.	3.80
12. Salvador naravni	3.20	24. Cuba, zelo močna	3.60

Pražena kava:

St. 1.	K 2.64	St. 3.	K 3—	St. 5.	K 3.40	St. 7.	K 3.80
2.	2.80	4.	3.20	6.	3.60		

Naročil po pošti od 4 1/2 kg naprej, ter po železnici v vrečah od 25 kg do 60 kg **franko Vaša postaja.**

Zamotenje se ne računa.

Čudovito znižane cene!

Pristni panama . . . . . poprej K 10—, 15—, sedaj K 5—
Girardi slamniki . . . . . " 3—, 4—, " 1—
lister obleke v modnih barvah . . . . . " 20—, 24—, " 8—
bele in sive sako za friserje samo . . . . . " 8—
letne plašče za dame . . . . . " 20—, 24—, " 6—

Modne obleke za gospode.

Najnovejše v damski konfekciji. Kimono plašči, bluze, eponge kustumi in etamni obleke po znatno reduciranih cenah! Zaloga se mora po možnosti do konca avgusta razprodati, ker rabimo prostor za jesensko in zimsko konfekcijo, katero dobimo v ogromni izbiri.

Oglejte si 18 izložbenih oken.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-
pisih in drugih komunikacijah pod tako ugodnimi
ko nobena druga zavarovalnica.
Za vsi ugodni zavarovanje na doživetje smrti z
manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K 58.461.482.50. — Izplačane
odškodnine in aplikacije K 128.250.760.97.

„SLAVIJA“

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše
države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Skode cenjuje takoj in nakulantanje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Vsa pojasnila daje
Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni
bančni hiši

Gosposka ulica št. 12.

Rozoredi sprejema tudi zavarovanje pred vlačnimi tatvami pod zelo ugodnimi pogoji. — Zabeležite prospekte.